

(Kort bemærkning).

Forhandling

Birte Weiss (S):

Jeg bad i mit indlæg ministeren bekræfte, at man ville være åben og ikke alt for bureaukratisk i sin holdning til alle de spændende initiativer, der nu spontant er begyndt at opstå ude på de enkelte uddannelsesinstitutioner, og til at knytte kontakter til kolleger i østeuropæiske lande. Jeg synes, som jeg sagde i mit indlæg, at dette forslag er en god anledning til, at vi så tilsiger hinanden – ministeren og Folketinget – at herom vil vi ikke lege den lille bogholder og henvise til, at det ikke var forudset dengang, da man lagde planer, og at der ikke er nogen bevilning til det, at vi viser i praksis åbenheden og optagetheden af også nogle af de spontant og selvgroede initiativer, således at de kan få lov til at udvikle sig.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Ja, det vil jeg bestemt gerne bekræfte. Det er ministeriets opgave ikke bare at være ægte-skabsbureau, men også fødselshjælper, som jo vedrører en lidt senere fase i processen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 107:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion.

Af Klaus Hækkerup (S) m.fl.
(Fremsat 7/12 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Forslaget går ud på at etablere en supplerende finansiering af refusionerne og på at forhøje refusionsudbetalingernes størrelse i AER-systemet. Der skal altså skaffes flere penge til AER, altså Arbejdsgivernes Elevrefusionskasse.

Ifølge lovteksten skal disse ekstra indtægter skaffes ved indførelse af et særligt arbejdsgiverbidrag, der pålægges såvel private som offentlige arbejdsgivere. De eksisterende AER-udgifter skal som hidtil finansieres ved udbetaling fra staten, dvs. med midler, der hidrører fra arbejdsmarkedsbidraget. Dette bidrag er i 1990 i alt på cirka 580 mio. kr. Arbejdsmarkedsbidragsfinansieringen indførtes som bekendt 1. januar 1988 som led i eksportpakken og udgør en promillesats af momsgrundlaget. Så vidt det tekniske.

Regeringen er betænkelig ved på denne måde at etablere et nyt særligt bidrag til AER og i den forbindelse at pålægge også offentlige arbejdsgivere bidragspligt. Det er en lidt besværlig model, og jeg tvivler på, at den vil få den ønskede effekt.

Arbejdsministeren har oplyst, at et sådant særligt bidrag vil være forholdsvis dyrt at opkræve og etablere. Alene driften er skønnet til 6-8 mio. kr. om året, hvortil kommer ulempen for den enkelte arbejdsgiver.

De offentlige arbejdsgivere skal selvfølgelig medvirke til at skaffe flere lære- og praktikpladser, men helst ikke på en besværlig måde. I øvrigt mener jeg, at lovforslaget mangler hjemmel til, at de offentlige arbejdsgivere kan modtage lønrefusionen, men det kunne naturligvis udbedres.

Man kan stille spørgsmålet: Skal disse refusioner hæves? I dag udgør de en gennemsnitlig dækningsgrad på 70 pct. af arbejdsgivernes lønudgift under skoleophold, men der er meget store forskelle fra fag til fag. Nogle steder er dækningsgraden oppe på 100 pct., og vi skulle jo nødig komme over 100 pct.

Det er ikke muligt at etablere en rimelig administrativ ordning, der er baseret på den enkelte arbejdsgivers lønudgift, på grund af de meget store forskelle i lønsatser, der er.